

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215010120
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6215010120.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára, o odvolaní okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/53/2015 z 22.01.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júna 2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom, v tej časti, voči ktorej bolo podané odvolanie, okresný súd rozhodol, že obžalovaní Q. B. a V. F. sa oslobodzujú podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby (keďže nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní) za skutok právne kvalifikovaný u obžalovaného Q. B. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a u obžalovaného V. F. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

v presne nezistený deň od 05. 05. 2014 do 31. 05. 2014 po spoločnej dohode s Q. Z. v k. ú. O. vypáčili dvere na budove bývalej sušiarne vajec, ktorá patrí EGGS - Odbytová organizácia prvovýrobcov hydiny a vajec s. r. o. Stredné Plachtince 219, odkiaľ odcudzili 4 ks kovových vinklov o rozmeroch 10 x 150 cm a 10 ks kovových vinklov o rozmeroch 10 x 30 cm, obžalovaní spôsobili škodu vo výške 14,30 Eur poškodením dverí škodu vo výške 20,- Eur, pre firmu EGGS - Odbytovú organizáciu prvovýrobcov hydiny a vajec s. r. o. Stredné Plachtince 219, obžalovaný Q. B. sa uvedeného skutku dopustil aj napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 26. 06. 2013 sp. zn. 8T/44/2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. 06. 2013, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 rokov, bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka.

V odôvodnení tohto rozsudku okresný súd poukazuje na výpovede oboch obžalovaných, ďalej obžalovaného Q. Z., svedka V. Q. I., konfrontáciu medzi menovaným svedkom a obžalovaným Z., na znalecké zistenia znalcov z odboru psychológie a psychiatrie V. Q. O. a Q. Q. W., pričom na str. 9 a 10 uzatvára: „V rámci kontradiktórnosti konania na hlavných pojednávaniach obžalovaný Z. zotrval na tom, že skutok v bode 1/ obžaloby spáchal sám a spoluobžalovaní Q. B. a V. F. s týmto skutkom nemajú nič spoločné. Na tejto výpovedi zotrval aj po konfrontačnom úkone so svedkom V. I., pri ktorom navyše zvýraznil, že tento policajt ho fyzicky trestal a nútil, aby vypovedal spôsobom, že spoluobžalovaných B. a F. označí ako spolupáchatelov trestného činu uvedeného v bode 1/ obžaloby. Súd si v rámci dokazovania vyžiadal aj spis Ministerstva vnútra SR, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica, ČVS: SKIS-242/OISS-V-2014, z ktorého obsahu zistil, že predmetom inšpekcie bolo preverovanie iných skutkov, ktorých sa mal dopustiť obvinený Q. Z. a ktoré sa viedli na OO PZ Vinica pod ČVS: ORP-267/VI-VK-2014; ČVS: ORP-278/VI-VK-2014 a ČVS: ORP-277/VI-VK-2014, ale závery tohto

preverovania sú aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec, keďže obžalovaný Z. sa bránil tým, že policajť I. na neho vyvíjal nátlak pri každom vyšetrovacom úkone, ktorý u neho podstúpil. Inšpekčný orgán rozhodol vo veci uznesením z 04. 08. 2014, ktorým trestné oznámenia Q. Z. a spol. odmietol, nakoľko nevzhliadol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 09. 2014.

Keďže sa okresnému súdu ani po zrušení veci krajským súdom vykonaným dokazovaním nepodarilo spochybníť hodnovernosť zmeny výpovede obžalovaného Z., ktorú učinil na hlavnom pojednávaní, je nutné výpoveď Z. vyložiť v prospech obžalovaných B. a F., ktorí počas celého trestného stíhania a aj pred súdom popierali svoju vinu na skutku uvedenému v bode 1/ obžaloby. Súd v tomto smere vypočul znalcov, ktorí sa zhodli na tom, že osoba Z. má tendenciu ku konfabulácii a prispôsobovaniu výpovede, ale vtedy, keď je na ňu vykonávaný nátlak, čo môže korešpondovať s absolvovaním jeho výsluchu pred povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ vo Vinici. Súd výpoveď Z., ktorú produkoval na hlavnom pojednávaní, uveril a obžalovaných B. a F. spod obžaloby oslobodil. Súd nemal dôvod pochybovať o nepravdivosti tohto prehlásenia obžalovaným Z. aj preto, lebo si ním nemohol nijako zlepšiť svoje procesné postavenie a vôbec privodiť sebe beztrestnosť. Aplikujúc na konanie zásadu „in dubio pro reo“ súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. obžalovaných Q. B. a V. F. spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že skutok spáchali“.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši, ktoré aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolateľ argumentuje najmä tým, že: okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkazy; k zmene výpovede obžalovaného Q. Z. (oproti usvedčujúcim tvrdeniam v prípravnom konaní) došlo nie dobrovoľne ale zo strachu zo spoluobžalovaných B. a F.; obžalovaný Q. Z. v prípravnom konaní presne popísal činnosť jednotlivých spoluobžalovaných B. a F. pri krádeži na mieste činu; podľa znalkyne Q. O. by si obžalovaný Z. ťažko dal do súvisu priebeh skutkového deja, keby sa neodohral tak, ako ho popísal v prípravnom konaní; podľa menovanej znalkyne je obžalovaný Z. ľahko ovplyvniteľný inými osobami; podľa menovanej znalkyne tiež Z. nemá takú mentálnu kapacitu na vymyslenie si udalosti; podľa názoru odvolateľa obžalovaný Z. zmenil výpoveď z toho dôvodu, aby zbavil trestnej zodpovednosti obžalovaných B. a F. (u ktorých v prípade uznania viny hrozia nepodmienečné tresty odňatia slobody); aj v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9T/56/2015 obžalovaný Z. zmenil pôvodné usvedčujúce tvrdenia voči obžalovaným B. a F.; príslušníci policajného zboru nemali žiadny dôvod vymýšľať si resp. robiť nátlak na obžalovaného Z. a jeho tvrdenia o nátlaku zo strany príslušníkov polície sa nepotvrdili; okresný súd mal preto uznať vinu obžalovaných Q. B. a V. F. v zmysle obžaloby.

Obžalovaný Q. B. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu a aj na verejnom zasadnutí v konaní pred krajským súdom navrhol, aby bolo podané odvolanie zamietnuté ako nedôvodné, a to najmä preto, lebo aj samotní znalci v obdobnej veci osobu spoluobžalovaného Z. vyhodnotili tak, že má sklony ku konfabulácii a prispôsobovaniu si výpovede, ale len vtedy, keď je na neho vykonávaný nátlak; treba prihliadnúť na nestabilitu tvrdení obžalovaného Q. Z.; ani v prípravnom konaní okrem tvrdenia obžalovaného Q. Z. neexistoval voči obžalovaným B. a F. žiadny dôkaz, pričom títo svoju vinu od začatia trestného stíhania popierajú.

Aj obžalovaný V. F. navrhol, aby bolo podané odvolanie zamietnuté, pričom zdôraznil najmä to, že: na pojednávaní obžalovaný Z. aj súdu uviedol, z akých dôvodov obviňoval oboch obžalovaných - nakoľko takto činil pod tlakom z obavy z policajnej šikany, ktorú riešila aj policajná inšpekcia; obžalovaný V. F. sa momentálne nachádza vo výkone trestu v inej trestnej veci, pričom po zranení po autonehode bola pre neho prvotná rekonvalescencia a nebol v žiadnom styku s obžalovaným Z.; aj na posledných hlavných pojednávaniach obžalovaný Z. potvrdil spontánne svoju predchádzajúcu výpoveď (to znamená, že trestnej činnosti sa dopustil bez obžalovaných B. a F.).

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. v napadnutej časti napadnutý rozsudok okresného súdu, ako aj konanie mu predchádzajúce. Po takomto prieskume dospel k právnomu názoru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

V tejto trestnej veci už krajský súd raz rozhodoval, keď uznesením sp. zn. 5To/32/2016 z 29.04.2016 zrušoval oslobodzujúci rozsudok okresného súdu voči obžalovaným Q. B. a V. F. z 15.01.2016, z dôvodu viacerých procesných pochybení.

Po zrušení predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku okresný súd postupoval nielen v intenciách zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu, keď vytýkané procesné chyby odstránil, ale dokazovanie navyše doplnil najmä o znalecké dokazovanie v odbore psychiatrie a psychológie, ktoré hoci súvisí s inou trestnou vecou vedenou na Okresnom súde Veľký Krtíš (9T/56/2015), je v záujme najmä hodnotenia hodnovernosti tvrdení obžalovaného Q. Z. relevantné aj v tejto trestnej veci.

Aby mohli byť obžalovaní Q. B. a V. F. uznaní za vinných v zmysle obžaloby, musel by byť okresný súd presvedčený mimo rozumných pochybností, že obžaloba zodpovedá realite.

Keďže iné dôkazy voči menovaným obžalovaným v priebehu prípravného a súdneho konania zaistené neboli (napr. stopy obuvi, odtlačky prstov, pachové stopy a pod.), obžaloba zakladala ich vinu predovšetkým na usvedčujúcich výpovediach spoluobžalovaného Q. Z. v prípravnom konaní, vrátane vykonaných konfrontácií.

Okresný súd dospieva k záveru, že pravdivá je zmenená výpoveď obžalovaného Q. Z. v súdnom konaní (to znamená, že trestnej činnosti sa dopustil sám, bez účasti obžalovaných B. a F.) a preto oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodzuje.

Podľa názoru krajského súdu, oslobodenie obžalovaných Q. B. a V. F. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby je opodstatnené preto, lebo nakoľko iný dôkaz proti nim v priebehu trestného konania nebol zaistený, usvedčujúce tvrdenia voči nim zo strany obžalovaného Q. Z. v prípravnom konaní nemožno považovať za spoľahlivé, keďže svoje tvrdenia zásadne zmenil v priebehu súdneho konania (menovaných obžalovaných vyvíňa zo spáchania trestnej činnosti) a jeho vierohodnosť spochybňujú aj výsledky znaleckého dokazovania, najmä v odbore psychológie (tendencie ku konfabuláciám, ľahká ovplyvniteľnosť inými a pod.).

Hoci aj znalkyňa v odbore psychológie V. Q. O. na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2018 uviedla, že z hľadiska komplexnosti sa javí byť presvedčivejšia výpoveď obžalovaného Q. Z., ktorú uvádzal v prípravnom konaní (a to, že sa dopustil krádeže spolu s obžalovanými B. a F.), vzápätí k tomu dodáva, že jednoznačne sa to už zistiť nedá.

Nakoľko napadnutý rozsudok okresného súdu, v oslobodzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaných Q. B. a V. F. treba považovať za správny a zákonu zodpovedajúci, odvolanie okresného prokurátora bolo potom kvalifikované ako nedôvodné a ako také zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.